

På grundlag heraf har 134 kommuner, omfattende 24 pct. af landets børn, anmodet om dispensation fra indretning af kommunale tandklinikker.

Andre fordele ved børnetandpleje i privat sektor fremfor i offentlig er opretholdelsen af det frie tandlægevalg og det frie konkurrencemoment til højnelse af kvaliteten samt en bedre kontinuitet i patient/tandlæge-relationen.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til §§ 1 og 2.

Det er rimeligt at lade børn på alle alderstrin have lige adgang til tandpleje. Børnetandplejen bør derfor være vederlagsfri for alle. En begrænsning af indikationsområdet for tandregulering bør dog gennemføres, således at behandling kun iværksættes, hvor der er tale om et reelt funktionelt behov.

Til §§ 3 og 5.

Den eksisterende sygesikringsorganisation i forbindelse med kommunernes social- og sundhedsforvaltning og Kommunedata udgør et så vel udbygget

system, at børnetandplejen uden vanskelighed kan indpasses heri.

Honorarfastsættelse og afregning kan afvikles efter de nuværende principper. Det eksisterende edb-system vil kunne benyttes til:

1. afregning med tandlægerne
2. registrering af patienterne
3. registrering af behandlingerne
4. registrering af et hvilket som helst patientudsnits tandsundhedstilstand på ethvert givet tidspunkt
5. indkaldelse af patienterne
6. udsendelse af informations skrivelser m.m. til patientgrupper udvalgt efter givne kriterier
7. statistisk bearbejdelse af det foreliggende materiale.

Til § 6.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1976, således at de af kommunerne drevne børnetandklinikker ophører samtidig med udløbet af skoleåret 1975-76.